

Kể lại truyện ngắn Vợ nhặt của Kim Lân - Văn mẫu lớp 12

Những bài văn mẫu hay nhất tóm tắt, kể lại ngắn gọn nội dung truyện ngắn Vợ Nhặt của nhà văn Kim Lân - Văn mẫu lớp 12

Đề bài: Kể lại nội dung truyện ngắn "Vợ nhặt" của nhà văn Kim Lân.

Bài làm:

Bài văn kể lại tác phẩm Vợ Nhặt

Anh cu Tràng ở xóm ngụ cư. Nhà nghèo, bố đã mất, mẹ đã già. Thân hình to lớn, vạm vạm, bộ mặt thô kệch, hai con mắt nhỏ tí... Chưa có vợ, anh ta làm nghề kéo xe bò thuê.

Cái đói đã tràn đến xóm ngụ cư này từ lúc nào. Người chết như ngã rạ. Những đoàn người bông bể dắt díu nhau chạy đói xanh xám như những bóng ma. Thây người nằm còng queo bên đường. Không khí vẫn mùi gậy của xác người. Tiếng quạ trên mấy cây gạo ngoài bãi chợ cứ gào lên từng hồi thê thiết.

Giữa cái cảnh tối tăm vì đói khát ấy, một buổi chiều người trong xóm ngụ cư thấy Tràng dẫn về một người đàn bà. Người trong xóm thấy lạ, nhìn theo, bàn tán. Có người thở dài, có người thì thầm hỏi nhau: "*Ai đấy nhỉ? Hay là người dưới quê bà cụ Tứ mới lên? Hay là vợ anh cu Tràng?*"... Có người lo xa, cất tiếng: "*Ôi chao! Giời đất này còn rước cái của nợ đời về...*". Tràng đi trước, phớn phở, tủm tỉm cười, cặp mắt sáng lên lấp lánh. Thị cắp cái thúng đi sau, có vẻ rón rén, e thẹn. Bọn trẻ con gào lên: "*Anh Tràng ơi! Chông vợ hài*". Tràng bật cười, còn thị thì có vẻ khó chịu lắm!

Hai người đi về cuối xóm, lặng lẽ rẽ xuống một con đường nhỏ, sâu thăm thẳm, luôn giữa hai bờ tre cao vút. Tràng hình như quên hết những cảnh sống ê chề, tăm tối hằng ngày... Một cái gì mới mẻ, lạ lẫm, nó ôm ấp, mơn man khắp da thịt Tràng. Thị bỗng hỏi: "*Sắp đến chưa. Nhà có ai không?..*". Tràng chợt giờ cái chai con vắn cầm lăm lăm một bên tay lên khoe: "*Dầu tối thấp đây này*". Thị nói: "*Sang nhỉ. Hoang nó vừa vừa chứ*". Tràng nói đùa một câu "*Vợ mới vợ miếc cũng phải cho nó sáng sủa một tí chứ; chẳng nhẽ chưa tối đã rúc vào ngay...*", liền bị thị mắng yêu là "*khỉ gió*", và phát đánh đét vào lưng hắn, khoằm mặt lại. Tràng thích chí ngửa cổ cười khanh khách.

Thị lặng lẽ theo Tràng bước vào cái nhà vắng teo, rúm ró trên mảnh vườn lổn nhổn những búi cỏ dại. Tràng xăm xăm thu dọn niêu bát, xống áo vứt bừa bãi trên giường, mặt đất. Thị cười nhạt nhẽo. Tràng đơn đả mời ngồi. Cả hai cùng ngượng ngịu. Thị ngồi mớm ở mép giường, mặt bần thần, hai tay ôm khư khư cái thúng.

Tràng tủm tỉm cười, nhìn thị, nghĩ bụng, chỉ tầm phơ tầm phào đâu có hai bận ấy thế mà thành vợ thành chồng.

Kể lại truyện ngắn Vợ nhặt của Kim Lân - Văn mẫu lớp 12

Tràng nhớ lại, hôm ấy vừa kéo xe thóc vào dốc tỉnh, anh hò một câu cho đỡ mệt: "*Muốn ăn cơm trắng mấy giò này – Lại đây mà đẩy xe bò với anh, nì*", thì có mấy cô gái cười như nắc nẻ, đẩy vai một cô ả ra với hắn. Thị cong cớn: "*Này, nhà tôi ơi, nói thật hay khoác đấy?*". Thị ton ton chạy lại đẩy xe cho Tràng. Thị liếc mắt cười tít. Tràng thích lắm. Lần thứ hai, Tràng vừa trả hàng xong đang ngồi uống nước ở ngoài cổng chợ tỉnh, thì thị ở đâu sầm sầm chạy đến, xung xĩa nói: "*Điêu! Người điêu! Hôm ấy leo leo cái môm hện xuống thế mà mất mặt*". Thị rách rưới quá, áo quần như tổ đĩa, gầy sọp hẳn đi... Một lúc sau, Tràng nhớ ra rồi. Toét miệng cười, Tràng đón đả mời: "*Này hẵng ngồi xuống ăn miếng giầu đã*". Nghe thị nói có ăn gì thì ăn, chả ăn giầu, Tràng vỗ vỗ vào túi khoe: "*Rích bố cu*". Cặp mắt sáng lên, thị đón đả: "*Ăn thật nhá!*". Thị ngồi sà xuống, cầm đầu ăn một chặp bốn bát bánh đúc liền... Ăn xong, thị cầm dọc đôi đũa quệt ngang miệng, thở: "*Hà, ngon! Về chị ấy thấy hực tiền thì bỏ bố*". Nghe Tràng nói: "*Làm đếch gì có vợ*"... thế là thị theo Tràng ngay. Tràng hơi chợn, nhưng rồi hắn tặc lưỡi một cái "*Chắc, kệ!*". Tràng dẫn thị vào chợ tỉnh, bỏ tiền ra mua cho thị một cái thúng con đựng vài thứ lặt vặt; hai người ra hàng cơm đánh một bữa thật no nê rồi cùng đẩy xe bò về...

Tràng đang băng khuâng nhớ lại, thì bà cụ Tứ đã về. Bà húng hắng ho. Bà loạng choạng đi vào. Tràng lật đật chạy ra đón. Nghe Tràng nói đợi u nóng cả ruột, bà nhìn vào trong nhà, ngạc nhiên thấy một người đàn bà đang đứng ngay đầu giường thằng con mình. Thị cất tiếng chào. Bà lập cập bước vào nhà khi nghe được thị cất tiếng chào lần nữa: "*U đã về a!*". Bà băn khoăn ngồi xuống. Thị ngỡ bà đã già lão, điếc lác... Nghe Tràng nói, bà cúi đầu nín lặng. Người mẹ già nghèo khổ hiểu ra biết bao cơ sự, vừa ai oán vừa xót thương... Bà nhìn thị và nghĩ: "*Người ta có gặp bước khó khăn, đời khổ này, người ta mới lấy đến con mình. Mà con mình mới có vợ được*". Bà nhẹ nhàng nói với "nàng dâu mới": "*ừ, thôi thì các con đã phải duyên phải kiếp với nhau, u cũng mừng lòng...*". Nghe mẹ nói, Tràng thở phào một cái, ngực nhẹ hẳn đi. Sau đó, bà cụ Tứ nói với con dâu về gia cảnh mình, khuyên hai con sống hòa thuận. Tràng đánh diêm đốt đèn lên. Giữa sự im lặng của đôi vợ chồng mới, có tiếng ai hờ khóc ngoài xóm lọt vào tỉ tê lúc to lúc nhỏ. Tràng giục thị đi ngủ, liền bị thị giơ tay củng vào trán hắn: "*Chỉ được cái thế là nhanh. Dơ!*". Tràng cười khì khì, vươn cổ thổi tắt phụt ngọn đèn.

Sáng hôm sau, bà mẹ chồng và nàng dâu dậy sớm, quét dọn thu xếp nhà cửa, từ trong nhà ra ngoài sân, ngoài ngõ trông thật quang quẻ, sạch sẽ. Tràng dậy muộn, anh cảm thấy yêu hơn ngôi nhà mình, anh nghĩ về bốn phận phải lo lắng cho vợ con. Tràng thấy thị khác hẳn, rõ ràng là người đàn bà hiền hậu, đúng mực. Bà cụ Tứ rạng rỡ hẳn lên.

Bữa cơm đón nàng dâu mới chỉ có muối ăn với cháo. Cháo cảm đắng chát nhưng người mẹ già bảo là chè khoán ngon đáo đẽ. Bà cụ Tứ nói toàn chuyện vui, chuyện sau này.

Bỗng tiếng trống đốc sưu dội lên dồn dập. Đàn quạ bay vù lên thành những đám mây đen. Bà cụ Tứ khóc. Thị nói về chuyện ở mạn Thái Nguyên, Bắc Giang, người ta phá kho thóc của Nhật chia cho người đói. Tràng hỏi vợ: "*Việt Minh phải không?*". Rồi anh bần

Kể lại truyện ngắn Vợ nhặt của Kim Lân - Văn mẫu lớp 12

thần nhớ lại cảnh những người đói ầm ầm kéo nhau đi trên đê Sộp, đằng trước có lá cờ đỏ to lắm.

Một số bài tóm tắt hay nhất nội dung truyện ngắn Vợ nhặt

Bài số 1:

Cái đói tràn xuống chợ, trẻ con ỉn rữa, người lớn dật dờ, lạng lẽ. Tràng bỗng dắt người đàn bà xa lạ ấy về. Trẻ con có đứa gào lên “chông vợ hại”, người lớn bàn tán, những khuôn mặt u tối của họ như rạng rỡ lên. Về đến cái nhà vắng teo, bà cụ Tứ, mẹ Tràng về muộn; Tràng loay quanh hết ra lại vào. Người đàn bà theo Tràng trong hoàn cảnh không ngờ. Hai lần gặp, và câu đùa với bốn bát bánh đúc người đàn bà ăn một chập và cái “chặc lưỡi” của Tràng.

Bà cụ Tứ về, Tràng reo lên, bà ngạc nhiên. Thấy trong nhà có người đàn bà, lại chào bà là u, bà càng ngạc nhiên. Được Tràng giải thích, bà nín lặng. Bao nỗi niềm xáo trộn trong lòng bà. Nói chuyện với con dâu, bà khóc. Tràng bật lửa thắp đèn, bà vội lau nước mắt... mùi đông râm và tiếng hờ khóc ở những nhà trong xóm có người chết vắng tới.

Sáng hôm sau, Tràng dậy muộn. Từ trong nhà đến ngoài sân đều đổi thay, gọn gàng, sạch sẽ. Tràng thấy có bốn phận với vợ và yêu cái nhà mình hơn. Bữa ăn chỉ có rau chuối rồi chấm muối với mỗi người hai lưng bát cháo loãng. Bà cụ Tứ nói toàn những chuyện vui vẻ. Bà mừng con dâu mới bằng nồi cháo cám mà bà gọi vui là “chè khoán”. Tiếng trống thúc thuế ngoài đình nổi lên. Bà cụ Tứ lại khóc. Trong óc Tràng bỗng hiện lên lá cờ đỏ và đoàn người trên đê Sộp đi phá kho thóc.

Bài số 2:

Năm 1945, khắp cả nước diễn ra nạn đói khủng khiếp, cướp đi mạng sống của biết bao nhiêu người. Người sống cũng dật dờ như những bóng ma. Trong ngôi làng ở xóm ngụ cư, có anh cu Tràng là một người xấu xí, thô kệch, sống cùng với mẹ già. Tràng làm nghề kéo xe bò thuê, cái nghèo bủa vây nên đến giờ anh vẫn chưa có vợ. Một lần, khi anh kéo xe lên tỉnh đã quen một cô gái. Sau vài lần tán tỉnh, mời cô gái kia một chập bánh đúc, cô gái liền theo anh về làm vợ. Việc anh cu Tràng dắt một cô vợ về xóm ngụ cư khiến ai ai cũng đều ngạc nhiên. Trong cái thời buổi đói kém, nay sống mai chết vì miếng ăn, việc dắt thêm một người về càng khiến thêm gánh nặng. Bà cụ Tứ là mẹ anh Tràng, ban đầu bà có vẻ rất ngạc nhiên nhưng rất nhanh sau đó là những cảm xúc buồn vui xen lẫn. Bà thương đứa con dâu này, ngay cả một miếng trầu hỏi cưới cũng không có, dắt không về làm vợ người ta. Trong bữa cơm đón nàng dâu mới là một nồi cháo cám mà bà cụ Tứ luôn miệng nói là chè khoán đấy. Cô con dâu cũng nhìn thấy hoàn cảnh ấy, cùng mẹ chồng xăm xăm dọn dẹp, thu dọn ngôi nhà lụp xụp để hi vọng nhìn thấy một tia sáng phía trước. Tiếng trống thúc thuế ngoài đình nổi lên, và qua lời kể của người vợ, anh Tràng dần dần hiểu được và có khát vọng được thay đổi cuộc sống. Hình ảnh đám người

Kể lại truyện ngắn Vợ nhặt của Kim Lân - Văn mẫu lớp 12

đôi kéo nhau đi phá kho thóc Nhật, phía trước là một lá cờ đỏ bay phấp phới là biểu hiện cho sự thay đổi về suy nghĩ đang diễn ra trong đầu anh cu Tràng.